

Zondag 26 maart 2000

17de Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering

Het bestuur van het Verbond Belangenbehartiging Vervolgingslachtoffers nodigt u hierbij uit tot het bijwonen van de Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering op zondag 26 maart 2000 in:

Hotel Casa 400
James Wattstraat 75 te Amsterdam-Oost

➔ **Aanvang van de vergadering om 11 uur precies**

Van 10 uur tot 11 uur: inschrijving en ontvangst in de koffiekamer op de bel-etage (lift tegenover de trap) waar u een consumptie wordt aangeboden.

Zoals gebruikelijk tijdens onze vergaderingen zullen er mededelingen gedaan worden over verschillende belangrijke zaken, zoals recente uitspraken van de Centrale Raad van Beroep en belangrijke beslissingen van de Pensioen- en Uitkeringsraad,

en de acties m.b.t. de joodse tegoden. Uitsluitend leden hebben toegang tot deze vergadering.

Wie nog geen lid is en wel wil vernemen wat het VBV in het belang van de vervolgingslachtoffers onderneemt, kan zich alsnog telefonisch of schriftelijk aanmelden. Dat kan ook vlak voor de vergadering bij de ontvangstbalie waar de ledenadministrateur en de penningmeester aanwezig zullen zijn.

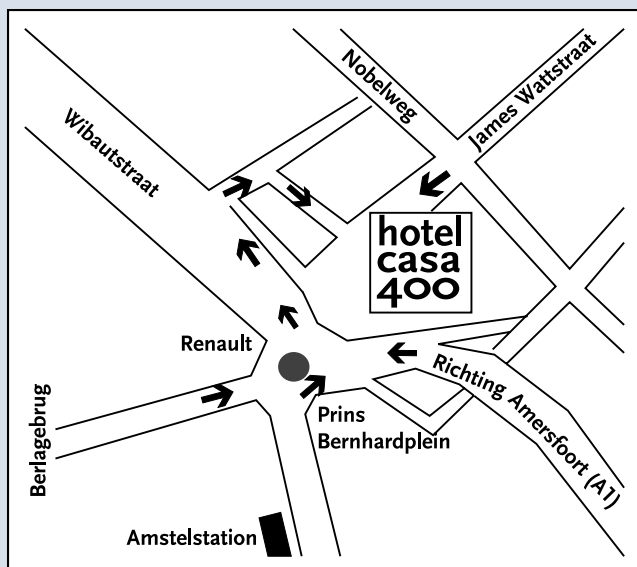
INFO als nieuwsbrief

Dit nummer van VBV-INFO (niet meer dan een soort nieuwsbrief) ziet er wat soberder uit dan onze leden de laatste jaren gewend zijn.

De kaspositie waarover de penningmeester tijdens de vergadering een toelichting zal geven, noodzaakt ons voorlopig enige bezuinigingen toe te passen. De kosten voor vervaardiging en verzending van VBV-INFO in de vorm van een tijdschrift blijken hoger dan het thans geldende contributiebedrag per persoon.

Nu bovendien de subsidiekraan van de overheid cq. stichtingen waarvan we mede afhankelijk waren, is aangedraaid is het de plicht van de penningmeester zijn beleid met strengheid aan te passen.

Hopelijk beseffen onze leden dat een jaarlijkse contributie voor een vereniging die feitelijk als een soort 'vakbond' optreedt, en bovendien (met succes) juridische procedures voert, extreem laag is. Daarom vraagt het bestuur begrip voor de situatie waarin het VBV zich op het ogenblik bevindt.



Hotel Casa 400 is gemakkelijk te bereiken

Per tram, metro of bus zijn er verbindingen met het Amstelstation. Vandaar is het via de voetgangerstunnel onder de Gooiseweg drie minuten lopen.

Voor automobilisten geven op het Prins Bernhardplein (het verkeersplein bij het Amstelstation) oranje borden de route aan naar het hotel. Voor het hotel is ruime parkeergelegenheid. Leden die vervoersproblemen hebben, kunnen dit telefonisch doorgeven:

(020) 673 32 33. Wij zullen dan trachten een oplossing te vinden. Leden die bereid zijn passagier(s) mee te nemen gelieve dit te melden via hetzelfde telefoonnummer.

Agenda jaarvergadering 2000

1 11.00 uur

Welkomstwoord en inleiding door de voorzitter mevrouw Flory Neter.



2 Ingekomen stukken en mededelingen

Tijdens dit punt van de agenda zal de voorzitter mededelingen doen welke commissies met welke onderzoeken met betrekking tot joodse tegoeden bezig zijn, dan wel hebben beëindigd. Zo mogelijk zal zij aangeven om welke bedragen het gaat. Voorts zal zij informatie geven over de opvatting van het VBV over het Centraal Joods Overleg (CJO) en het World Jewish Congres. Toelichting op de samenwerking met het Comité Ex-Nederlandse Vervolgden uit de Bezettingstijd (Committee of Former Dutch Holocaust Survivors (U.S.A.), een organisatie van ruim 400 leden.

3 Notulen Jaarvergadering '99

Dit punt kunt u het beste volgen indien u nummer 46/47 (zomer 1999) meeneemt.

4 Verslag penningmeester

Het financieel overzicht 1999 en de begroting 2000 is op aanvraag bij de penningmeester (VBV postbus 51316, 1007 EH Amsterdam) en bij de balie in de ontvangsthuis verkrijgbaar.

5 Verslag kascontrole commissie '99

6 Benoeming kascontrolecommissie 2000

7 Vaststelling contributie over het jaar 2001

Het bestuur wil gaarne het oordeel van de vergadering over een substantiële verhoging van de contributie. Toelichting door de penningmeester over de zorgelijke kaspositie van het VBV. Voorstel tot verhoging contributie.

8 Verkiezing bestuursleden

De journalist G.Philip Mok heeft het bestuur te kennen gegeven dat hij tussentijds zou aftreden, hetgeen hij inmiddels heeft gedaan. De reden hiervoor is dat het in bestuurskring wenselijk werd geacht dat hij zijn stem in de kwestie van de joodse Tegoeden in de pers zou laten horen. Aangezien hij van mening was dat hij dan wel als

persoon, maar niet namens het bestuur vrijuit kan spreken achtte hij zijn beslissing onvermijdelijk.

Volgens het rooster van aftreden moet Mr. Hans Behrendt dit jaar aftreden. Tot vreugde van de overige leden van het bestuur wil hij zich herkiesbaar stellen.

Ter versterking van onze organisatie stelt het bestuur de volgende twee kandidaten voor:

• **De heer mr. Ronald Simon van den Berg**, geboren 13 mei 1949 te Amsterdam, gehuwd. Opleiding: HBS-b, Hogere Textielschool Enschede, Cursus Salesmanagement (Certificaat)

1994-1999 Fiscaal juridische opleiding Universiteit van Amsterdam. Doctoraal 13 mei 1999. Thans werkzaam bij PricewaterhouseCoopers, accountants.

• **De heer Albert Louis de Leeuw**, geboren 24 april 1936 te Amsterdam, gehuwd. Opleiding Technische school VMTO, TNO training kledingleer technologie. Werkzaamheden: dertig jaar productie en import van lederen kleding, vijf jaar consultant in opdracht van ministerie van Buitenlandse Zaken (CBI ontwikkelingswerk in midden en centraal Azië).

Leden van het VBV kunnen zich eveneens kandidaat stellen of iemand voordragen, die zich bereid heeft verklaard te willen kandideren. Voorwaarde is dat de aanmelding gesteund wordt door tenminste vier andere leden. Uitsluitend schriftelijke aanmeldingen dienen uiterlijk 14 maart 2000 in ons bezit te zijn. Adressee: Secretariaat VBV, Postbus 87594, 1080 JN A'dam

9 Toelichting van de voorzitter over de komende acties van het VBV

(Tegoeden, dubbele aow-aftrek juridische acties).

10 Rondvraag

11 **Korte huishoudelijke mededelingen en sluiting vergadering** (uiterlijk 12.25 uur)

Lunch

Vanaf 12.30 uur staat de lunch voor leden, genodigden en bij voldoende plaatsruimte voor geïntroduceerden gereed in verschillende zalen van het hotel. Gezien de beschikbare ruimte geschiedt de toewijzing voor deelneming in volgorde van aanmelding. Voor de lunch betalen leden, wederom dankzij een subsidie van de Gemeente Amsterdam, de gereduceerde prijs van f 15,- p.p. Voor introducés bedraagt de prijs f 30,-.

Let op!

De aanmeldingskaart voor deelneming aan de lunch werd onlangs met de acceptgirokaart naar de leden verzonden. Zorg ervoor dat deze kaart uiterlijk 12 maart naar de penningmeester is verzonden!

Middagprogramma

Vanaf 13.45 uur vindt onder leiding van de secretaris Bob Steinmetz het middagprogramma plaats.

14.00 uur: Het bestuur heeft tot zijn vreugde de historicus professor dr. Lipschits bereid gevonden een inleiding te houden met als titel 'Gedachten bij het Rapport Van Kemenade'.

+/- 14.30 uur: Gelegenheid tot het stellen van vragen aan professor dr. Lipschits.

+/- 15.00 uur: Sluiting.

Na afloop van de middagbijeenkomst zijn enkele functionarissen van de Pensioen & Uitkeringsraad bereid persoonlijke vragen van VBV-leden vertrouwelijk te beantwoorden. De accommodatie voor deze gesprekken zal zodanig zijn dat men ongestoord het gesprek kan voeren.

(Om 15.30 uur heeft het hotel de zaal weer nodig voor andere doeleinden).

De 'rechtspositie' van het VBV (en andere organisaties) bij het Centraal Joods Overleg

door John Koekoek

Bij het behartigen van de belangen van de vervolgenden tijdens WOII heeft het VBV zich tot voor kort voornamelijk beziggehouden met de de Wet Uitkeringen Vervolgingsslachtoffers 1940-1945 (Wuv). Het bestuur heeft zich gedurende de laatste 15 jaar ingespannen om wetten te doen wijzigen, dan wel te verzoeken bepaalde kwesties betreffende de uitvoering van de wet te versoepelen. Daartoe hebben bestuursleden talloze gesprekken gevoerd met ministers, hoge ambtenaren van het ministerie van VWS waaronder de Wuv valt en de directie van de Pensioen- & Uitkeringsraad. In gevallen waar de overheid volhardde in haar standpunt heeft het VBV ten behoeve van zijn leden een aantal zeer belangrijke kwesties met succes bij de Centrale Raad van Beroep in Utrecht aangespannen.

Nieuwe activiteit

Het aansprakelijk stellen van instanties die gerooft geld, effecten, etc. nog onder hun beheer hebben en het bevorderen van rechtsherstel is sinds 1998 een belangrijke nieuwe activiteit van het VBV.

Voortkomend uit het succes van het World Jewish Congres met betrekking tot de joodse banktegoeden in Zwitserland, heeft de Nederlandse overheid zich afgevraagd of het rechtsherstel in Nederland wel vlekkeloos is verlopen. Omstreeks dezelfde tijd hadden in Nederland zes joodse organisaties, te weten het Nederland-Israëlitisch Kerkgenootschap (NIK), het Portugees-Israëlitisch Kerkgenootschap (PIK), het Verbond van Liberaal Religieuze joden in Nederland, de stichting Joods Maatschappelijk Werk (JMW),

de Federatie Nederlandse Zionisten (FNZ) en het Centrum Informatie en Documentatie Israël (CIDI), de vereniging het Centraal Joods Overleg voor externe betrekkingen (CJO) opgericht. Ook het VBV had graag lid willen worden van het CJO maar dat verzoek werd door de oprichters niet ingewilligd.

Bezwaren

In de loop van 1999 is door een groot aantal joodse organisaties en particulieren bezwaar gemaakt dat het CJO namens de gehele joodse gemeenschap onderhandelde over de genoegdoening van het tekortgeschoten rechtsherstel na de bevrijding. Voor het "graaf en spitwerk" van het CJO was evenwel grote waardering. Het protest richtte zich eigenlijk voornamelijk tegen de opvatting van het CJO dat alle beschikbaar komende bedragen ten goede zou moeten komen aan joodse instellingen en niet aan de individuele vervolgingsslachtoffers. Ook het VBV heeft daar grote bezwaren tegen gemaakt.

Het CJO heeft vervolgens begrip voor deze bezwaren getoond en heeft een 'Adviescollege Restitutie & Verdeling' ingesteld.

In dit college hebben zitting: het VBV, Committee of Former Dutch Holocaust Survivors (U.S.A.), het Nederlands Auschwitz Comité, het Ondergedoken Kind (HOK), Joodse Oorlogskinderen (JOK), Pressiegroep Afwikkeling Joodse Oorlogsclaims (PAJO), Joodse Naoorlogse generatie (JONAG), Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Onteigend Joods Bezit (SWOOJB) en de vereniging Het Verloren Transport. Dit adviescollege heeft echter geen

enkele bevoegdheid tot meebeslissen. In de statuten van het CJO is voor de instelling van een dergelijk college niet voorzien. Hierdoor kan dit college weliswaar adviseren, maar beschikt formeel niet over rechten en plichten. Voor het VBV reden om de representativiteit van het CJO voor de gehele joodse gemeenschap in Nederland niet te erkennen. Ook de andere organisaties die deel uitmaken van het Adviescollege ergeren zich aan deze toestand.

Conceptovereenkomst

Onlangs hebben de leden van het Adviescollege, met instemming van het CJO, het initiatief genomen aan het CJO een concept-overeenkomst voor te leggen, waarin de rechten en plichten van het CJO en het Adviescollege ten opzichte van elkaar worden vastgelegd. Dit document is door het VBV-bestuurslid kandidaat notaris Mr. Hans Behrendt opgesteld. Het werd unaniem door de overige leden van het Adviescollege aanvaard en vervolgens aan het CJO overhandigd.

Van harte hoopt het college hiermee meer medezeggenschap te krijgen in de besluitvorming tijdens de nog komende onderhandelingen en de verdeling van de tegoeden.

Sfeer verbeterd

Inmiddels is het CJO op haar eerder ingenomen standpunt over de uitkering aan instellingen teruggekomen.

Ook het CJO steunt thans een reparatie aan de individuele vervolgingsslachtoffers. Mede hierdoor is de sfeer tussen de organisaties die de vervolgenden vertegenwoordigen en het CJO sterk verbeterd.

In de media zware kritiek op rapport Commissie Van Kemenade

Een premier die de geschiedenis niet kent, een kamerlid dat een vals beeld weergeeft

Beschamend geklets en gewauwel • 'Alle joden hebben toch een (wuv) uitkering!'

Om een einde te maken aan alle discussies over het bedrag, afkomstig van de door de Duitsers beroofde joodse Nederlanders, dat ten onrechte in de Nederlandse staatskas is terechtgekomen, heeft de regering de onderzoekscommissie Van Kemenade ingesteld.

Met spanning werd door de joodse gemeenschap het resultaat afgewacht. Men was hoopvol. Meer dan een halve eeuw na de bevrijding zou mogelijk eindelijk recht geschieden. Werd na de presentatie van het rapport gejuicht? Is de discussie nu gestopt? Niet echt. Er brak terstond een storm van kritiek los. Niet alleen van (of namens) de joodse gemeenschap, maar vooral ook door de columnisten en redacteurs van dag- en weekbladen.

Deze kritiek betrof niet alleen de hoogte van het bedrag dat de commissie aan de regering adviseert als *tegenoetkoming* aan de joodse gemeenschap uit te keren, maar vooral ook de reactie van de regering en met name die van premier Kok met zijn gemier over 'betreuren' of namens de regering 'excus maken' voor het onrecht dat de vervolgen na de bevrijding is aangedaan. Welnu de media lieten zich niet onbetuigd. Hieronder enkele citaten

Hella Rottenberg in de *Volkskrant*: 'De commissie Van Kemenade is op willekeurige gronden op 250 miljoen uitgekomen als rechtsherstel voor in de oorlog beroofde joden. Dat lijkt op het afkopen van een morele schuld. Wat niet de bedoeling was.[...] Is het argument van Van Kemenade de werkelijke reden dat men op een willekeurig bedrag is uitgekomen? Of was de commissie bang dat een optelsom van de 'onbillijkheden' vermeerderd met inflatie tot een veel hoger eindbedrag zou

uitkomen? En werd de keuze ingegeven door de gedachte - die niemand hardop durft te zeggen - dat de verantwoordelijke autoriteiten nu eenmaal rekening moeten houden met het maatschappelijk draagvlak?'

Max Pam in *NRC-Handelsblad*: 'Volgens de commissie-Van Kemende valt het exacte bedrag niet meer te achterhalen. Daarom heeft men er maar een slag naar geslagen. Eerst 150 miljoen, een maand later 250 miljoen en als er nog een paar keer 'ruimhartig!' wordt geroepen stijgt het vanzelf naar 350 miljoen. Onze minister-president zal na zijn faux pas graag laten zien dat hij zijn excuses in mooie cijfers wil vertalen.'

Het VBV in *Het Parool*: 'Minister-president Kok heeft erkend dat de joden bij terugkeer in Nederland op 'een kille wijze' zijn behandeld. Hij voegde daar aan toe dat de toenmalige regering weliswaar fouten had gemaakt, maar zij te goeder trouw had gehandeld.

Duidelijk is echter dat de kilheid waarover Kok sprak zijn weerslag heeft gehad op het benepen en zeer twijfelachtige beleid met betrekking tot de vergoeding aan de beroofde joden. Men kan zich afvragen of hier inderdaad altijd sprake is geweest van 'te goeder trouw' Regering en parlement hebben destijds (willens en wetens) besloten een weg te kiezen die de staat geld opleverde, dan wel zo min mogelijk geld zou kosten.'

Manfried Gerstenfeld in *The Jerusalem Post en NRC-Handelsblad*: 'Als de conclusies van de commissie worden overgenomen, zal Nederland moeten leven met de ondragelijke gedachte - in de woorden van een andere commissie - dat het zijn joden hun eigen deportatie

heeft laten financieren. Immers, het van joodse bankrekeningen geroofd geld werd gebruikt voor de bouw van de kampen Westerbork en Vught, van waaruit de joden naar de vernietigingskampen werden gedeporteerd. Na de oorlog kocht de democratisch gekozen regering deze kampen van de joodse gemeenschap voor 20% van de waarde. Alleen de waarde van de overige 80% bedraagt al meer dan 400 miljoen.

Onbegrip

Tot zover enige citaten uit de schrijvende pers. Uit de vele televisieuitzendingen die aan deze kwestie werden gewijd, valt één op waar de misvatting en onbegrip over het feitelijke en morele aspect zo duidelijk naar voren kwam. In het programma 'Barend & Witteman' - die avond in handen van Sonja Barend - waren voor een geprek uitgenodigd de historicus professor dr. I. Lipschits, drs. B. Middel, PvdA-lid van de Tweede Kamer en voorzitter van de vaste commissie van VWS en de rabbijn A. Soetendorp.

Glashelder zette professor Lipschits (de deskundige bij uitstek ten aanzien van joodse aanspraken op vergoeding) uiteen waarom de Commissie Van Kemenade slecht werk had verricht. Hij wees onder meer op een belangrijk archief dat niet werd geraadpleegd. De andere gesprekspartners wilden ook graag wijze woorden spreken, maar gingen niet in op Lipschits' woorden, want ze meenden dat hun eigen visie veel belangrijker was. Na eerst wat gepraat over het wel of niet excuses aanbieden door Kok, kwam men op het bedrag dat door de commissie wordt geadviseerd. Toen kwam weer de stompzinnige opmerking dat met geld het leed toch niet kon worden verzacht. Lipschits bleef gelukkig kalm en gaf

met een duidelijk voorbeeld aan dat wat geroofd is moet worden teruggegeven en dat het hier niet gaat om smar tengeld.

Middel, (aangekondigd als de woordvoerder van de Commissie Van Kemenade) meende het voor zijn partijgenoot Kok te moeten opnemen en poogde duidelijk te maken dat de staat in het verleden toch ook goed voor de joden is geweest en nog steeds is: 'immers, daar kwam zijn gewauwel op neer, men moet toch ook waarderen dat de vervolgte joden, dat zijn er ongeveer 10.000, een behoorlijke (Wuv) uitkering krijgen die de overheid jaarlijks enige miljoenen kost. 'De meeste joden hebben geen gebrek'.

Wat nu? Is hij zo stom? Heeft hij zijn huiswerk niet gedaan? Kletst hij maar wat aan? Hij weet wel beter hoe de Wuv-vork in de steel zit, (de voorzitter van de vaste commissie heeft immers de Wuv in zijn portefeuille) des te erger dat hij probeert door een valse voorstelling van zaken zijn baas Kok te helpen. Hij suggereert min of meer dat *alle* overlevenden van de holocaust een uitkering krijgen (mij is gebleken dat meerdere kamerleden dat denken) en gebruikt de Wuv als motief het geld niet aan individuen uit te keren.

Hij vermeldde in deze uitzending niet dat de Wuv (Wet Uitkeringen Vervolgingsslachtoffers 1940-1945) alléén geldt voor *geïnvallideerden*, ook niet dat de Wuv pas 27 jaar na de oorlog tot stand kwam en dat deze uitkering in feite vergelijkbaar is met de WAO waar iedere burger recht op heeft. Hij en ook Kok realiseren zich blijkbaar ook niet dat de staat deze uitkeringen niet uit de staatskas had hoeven te betalen als de regering destijds de herstelbetalingen van de Duitsers beter en met begrip voor de vervolgdten had geregeld.

Wat Rabbijn Soetendorp in dit gesprek had op te merken was zo onsamenvattend dat het niet is weer te geven. Max Pam noemt het in zijn artikel kwezelachtig. Sonja, zo leek het, viel bijna van haar stoel van ontzag en bewondering. Zij vroeg zich af of dat 'gesteggel' over geld niet wat beschamend was. Velen vonden dat van haar inbreng in het programma.

B.St.

Wim

door Carl Friedman

De verschijning van Wim Kok is vertederend. Die royaal uitgevalen oren. De enigszins gebogen rug, alsof hij vreest dat hij in gestrekte houding niet tussen vloer en plafond zal passen. De grote handen jongensachtig in de zakken. Hij heeft iets van een kind dat zich voor het eerst zonder de hulp van moeder heeft mogen aankleden. Knap gedaan Wim!

Een jaar of wat geleden luisterde ik op zondagmiddag naar een radioprogramma waarin hij telefonisch over iets gewichtigs zou worden ondervraagd. Zijn vrouw kwam aan het toestel. "Wim zit aardappelen te schillen", zei ze. „Dat doet hij elke zondag." Het duurde even eer Wim opdook. "Ik moest mijn handen wassen", legde hij uit. Een staatsman die zich de handen wast, niet omdat er bloed aan kleeft, maar omdat hij aardappels heeft geschild. Het is van een slaapverwekkende deugdzaamheid. Bij Kok geen elan, geen charisma. Hij is de tegenhanger van Piet Hein. Zijn gestalte is groot. Maar zijn daden bennen klein. Hij heeft niet de ambities van een Caesar of een Bonaparte. Hij raakt niet verward in schandalen, zoals Kohl of Clinton. Voor geen Monica Lewinsky zal hij zijn broek losknopen. Hij is veel te beducht voor een blaasontsteking.

Vorige week werd van deze kleinburger een groot gebaar verwacht. De joodse gemeenschap eiste dat hij namens de regering een nationaal excuus zou maken. Excuus voor de Nederlandse nasleep van de holocaust, voor de vijandigheid die joden na hun terugkeer uit de kampen of uit de onderduik ten deel is gevallen, voor het nagelaten herstel van hun rechten en de twijfelachtige rol die de overheid daarbij heeft gespeeld. Aanvankelijk voelde de premier daar niets voor. "Ik zou eerder zeggen: het is te betreuren dan het spijt ons", aldus Kok. Hij benadrukte dat de ellende van de holocaust niet met geld kan worden vergoed. En alsof één gemeenplaats niet volstond, zei hij ook nog tegen *de Volkskrant*: "Ik ken mensen van joodse origine die het gênant

vinden dat er nu over geld wordt gepraat." Mensen van joodse origine, het is een wonderlijke formulering. Bestaan er dieren of planten van joodse origine? Heeft u ooit een hond of kat, een stekelvarken of moerbeiboom van joodse origine gezien? Kok blijkbaar wel. Om ieder spoor van twijfel bij ons weg te nemen, maakte hij duidelijk dat het mensen betreft. In goed Nederlands heten zulke mensen gewoon joden. Kok verkeert dus met joden. Kok met joden die de joodse eis om terugbetaling *gênant* vinden. Kok verkeert met joden die zich schamen voor hun soort.

Kent hij werkelijk joden die beschaamd zijn? Met zijn mededeling insinueerde hij in elk geval dat joden die terugbetaling eisen zich behoren te schamen. De onderliggende boodschap lijkt deze: "Mij hoort u niet zeggen dat joden niet over geld mogen praten. Daar ben ik veel te ruimhartig voor. Het wordt beweerd door mensen van joodse origine. Het gedoe is zelfs voor sommige joden te bar".

Kok spant hier joden voor zijn karretje om joden verdacht te maken. Dat is niets nieuws. Ook het in verband brengen van joden met geld is zo oud als de wereld. Ik had alleen nooit gedroomd dat een brave borst als Kok zich van dit hatelijke stereotype zou bedienen.

Twee dagen later, onder zware druk, kwam hij alsnog over de brug met wat een nationaal excuus moet heten aan de joodse gemeenschap. Schoorvoetend gaf hij toe dat de naoorlogse overheid fouten heeft gemaakt, maar hij liet er duidelijk op volgen dat dit gebeurd is zonder 'verkeerde bedoelingen'. Zou hij meer talent hebben voor het schillen van aardappels? Dat moest haast wel, anders had zijn vrouw zich al lang met buikpijn van hem laten scheiden. Wim Kok mag mensen van joodse origine kennen die zich schamen voor hun soort. Ik ken mensen van Nederlandse origine die zich schamen voor hun premier.

(Publicatie met toestemming van auteur en ochtendblad TROUW)

Voorlichtingsbijeenkomst Stichting Platform Israël en CJO

Van onze medewerker in Israël Johan van Gelder

Het omstreden referendum dat het Centraal Joods Overleg aanvankelijk onder de holocaust overlevenden wilde houden over de verdeling van de joodse tegoeden is van de baan. Dat zei vice-voorzitter drs. Rob Wurms van het CJO tijdens een voorlichtingsbijeenkomst in januari jongstleden van de stichting Platform Israël in Tel Aviv.

Hij zei voorts dat het CJO naar alle waarschijnlijkheid zal besluiten dat het overgrote deel van de joodse tegoeden aan de individuele overlevenden dient te worden uitgekeerd.

Daarover moeten we snel de knoop doorhakken, aldus psycholoog Wurms die tevens voorzitter is van de Nederlandse Federatie van Zionisten. Als het CJO kiest voor een individuele uitkering wordt daarmee tegemoet

gekomen aan het standpunt van het VBV dat hierop steeds heeft aangedrongen bij het CJO, daar anders het individuele belang ondergeschikt wordt gemaakt aan de belangen van de joodse organisaties. Het adviescollege dat bestaat uit een aantal joodse organisaties, waar ook het VBV lid van is heeft intussen het CJO laten weten dat alle leden van oordeel zijn dat uitkering dient te geschieden aan de individuele vervolgingslachtoffers.

Onder de vele aanwezigen leeft de bezorgdheid over eventuele langdurige debatten over deze kwestie. Voorzitter Roet van het Platform Israël drong daarom aan op snelle beslissing in Nederland. Wurms stond nog met lege handen op het podium. Tegen Roet zei hij dat natuurlijk een groot gedeelte van het geld naar Israël moet,

omdat daar een groot aantal joodse Nederlanders woont. Wurms: "Ik zou een slecht zionist zijn - ik woon hier wel niet - als ik zei: 'Roet, daar komt niets van in!' Er moet een manier gevonden worden, ook op heel korte termijn. Daar zijn wij over in gesprek van hoe dat moet. In Nederland ligt dat niet eenvoudig, want ook al die andere organisaties die in hun adviesfunctie bij het CJO betrokken zijn, zijn het daar nog niet over eens. Ze hebben een uitgesproken mening daarover, niet allemaal dezelfde, maar binnenkort zullen wij daarover een uitspraak doen. Dan zal ook duidelijk worden welk deel naar Israël gaat. Mijn opvatting is: doe het alsjeblieft hier, dan hoeven wij daar niet mee bezig te zijn. Maar of dat de opvatting is die het in het CJO zal winnen, weet ik niet."

CJO: joods tegoed ruim twee miljard

Uit een rapport van het accountantsbureau Paardekooper en Hoffmann dat door het Centraal Joods overleg (CJO) is bekend gemaakt heeft de joodse gemeenschap van de Nederlandse Staat nog een bedrag van tussen de 746 miljoen (als rekening gehouden wordt met de prijsindex) en 2,2 miljard (als men rekening

houdt met beleggingen in langlopende staatsleningen) tegoed. Het gaat om ten onrechte in de staatskas terecht gekomen gelden van beroofde joodse Nederlanders. De commissie Van Kemenade komt tot een bedrag van 250 miljoen en beschouwt dat bedrag als een tegemoetkoming. Aangezien de commis-

sie bedragen noemt uit verschillende jaren heeft het CJO deze laten openten naar de hedendaagse waarden. Daarbij is uitgegaan van CBS cijfers van prijsstijgingen en het rendement op langlopende staatsleningen. Het CJO heeft het rapport van Paardekooper en Hoffmann aan de regering overhandigd.



Nieuws

Telefoon: 020-673 32 33
Bank ABN-AMRO
Postbank

Fax: 020-673 32 33
nr. 54.80.17.867
nr. 5063 253

INFO 49

maart 2000

F. Neter voorzitter
B.J.F. Steinmetz secretaris
H.M. Vos penningmeester
G. Goudekettig administrateur
Mr. H. Behrendt ...juridische zaken
J.S. Koekoek..... pr

**Alle correspondentie
richten aan:**

Secretariaat VBV
Postbus 87594
1080 JN Amsterdam

**Opgave lidmaatschap
en betalingen richten aan:**

Penningmeester VBV
Postbus 51316
1007 EH Amsterdam

Redactie Bob Steinmetz Vormgeving Mediamedia | Robert Vermolen

Copyright © 2000 Verbond Belangenbehartiging Vervolgingslachtoffers. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder vooraf schriftelijke toestemming van het VBV.